

Kabos Gyula, színész, sz. 1888. március 19-én, *Budapesten*. Amint elvégezte a felsőkereskedelmi iskolát, Solyomossy Elek növendéke lett. Két évi tanulmány után, 1908-ban, Szabadkára szerződött, Pesti Ihász Lajoshoz, hol az „Erdészleány” c. operett szabó szerepében volt az első fellépte. Onnan Polgár Károlyhoz szerződött, azután délvidéken, Nagyváradon, a fővárosban (a Király Színházban 1913. szept. havában a „Mozikirály” premierjén), továbbá a Fővárosi Orfeumban is működött. Rövid ideig a Royal Orfeum tagja, azután újra a Király Színház művésze volt, majd a Dunaparti Színházé. Azután az Andrassy-úti Színház hívta meg, egy ideig a Belvárosi Színházban játszott. 1924. szept. 1-én a Vígszínház kotelékebe lépett. 1926-tól a Fővárosi Operettszínház tagja, majd 1929. november 16-án a Fővárosi Operettszínház bukása után ő alakította meg újra a társulatot Fővárosi Művészszínház néven. Főbb szerepei: Silvestre (Zenebona), Colignot (Az utolsó bölény), Varini (Nem hagyom magam), Merinville (Vigyázat, női szakasz), Jacques (Finom kis család), Juki (Patika), Főúr (Apám felesége), Roger (Uraim csak egymás után), Igazgató (János bácsi színházat vesz), Bűvész (Pók), Jancsó Kálmán (Mihályné két lánya), Lévy Salamon (Ábris rózsája), Halmay Berci (Verebély-lány) stb. *Kabos Gyula* színész és pedig azoknak az univerzális tehetségeknek a fajtájából, akiket sem a szerepkör, sem a színpadi műfaj nem tesz egy bizonyos színházak rab-szolgájává. Széles skálája megszerezte számára úgy a prózai (drámai), valamint az énekes-zenés darabokban a nagyközönség hajlandóságát, amely emelkedő tendenciát mutat. Mint majdnem minden jobb színész, Kabos Gyula is végigjárta Magyarország elsőrendű színpadait, ahol minde-nütt új és új szempontokat nyert a magakeresésében. A magyar fiatal színészek illetén vándorlása, pótolni, helyettesíteni volt hivatva az olasz staggionék színész-csiszoló munkáját! Ebből a hasznos munkából Kabos Gyula is figyelemreméltó színészi előnyökkel került ki, úgyannyira, hogy ma már nemcsak széles rétegű közönsége van, de neve annyira előnyös csengésű, hogy vál-lalhatta a Fővárosi Művész Színház igazgatás-át is a Fővárosi Operett Színház többszörös bukása után. A közönség Kabos

Gyula kedvéért bemegy a színházba és így van rá remény, hogy ez a jeles művész, aki már annyi sikert látott, mint színigazgató is beváltja a személyéhez méltán fűződő színészi reményeket is.

Kabos László, színész, sz. 1894. május 22-én, Bükkösdön, Baranya m. A pécsi fő-reáliskolában érettségizett. Festőnek készült, de 1912-ben már végleg a színpályára határozta el magát. Első igazgatója Pécssett Füredi Béla azután sorjában: Ná-dassy József, Szabó Ferenc, Kürthy György, Fekete Mihály, Gróf László, Csáky Antal, Mariházy Miklós és Gulyás Menyhért. Pályája legnagyobb és legszebb részét Nagy-váradon és Kecskeméten töltötte. Legna-gyobb sikerei az Élő holttest (Fedja), El-zevir (Andersen), Vén gazember (címsze-rep), Bánk bán (Tiborc), Noszty-fiú esete Tóth Marival (Bubenyik), Oroszország (I. Pál cár), Marika (Orbán Sándor), Ábris rózsája (Lévy Salamon) c. darabokban volt. A világháborúban hadnagya volt, majd orosz fogságot szenvedett. Irodalmi téren is voltak sikerei, novellákat írt, versek is jelentek meg tőle, valamint tartalmas dra-maturgiai essayk is jellemzik komoly tanul-mányait.

Kacajtató a komikus-szó magyaros át-formálása. (V. ö. Nevetséges, vidorkodó, vígjátékos.)

Kacskovits Ödön, színész, sz. 1863. aug. 19-én, *Szerdahelyen*, meghalt 1908. jan. 29-én, *Sütön* (Esztergom m.). Színpadra lé-pett 1881. okt. havában Bogyó Alajos szín-igazgatónál.

Kacsó Karola, színésznő. (Lásd: Vidor Pálné.)

Kacsóh Kicsi Margit, színésznő, sz. 1905. május 24-én *Vasadon*, (Bihar m.). Színpadra lépett 1926. szept. 1-én.

Kacsóh Pongrác dr. (marossellyei), zeneszerző, esztétikus, a M. Kir. Zeneművé-szeti Főiskola tanára, az Unio Színház-üzemi és Színházépítő Rt. igazgatósági tagja, sz. 1873. dec. 15-én, *Budapesten*, megh. 1923. dec. 18-án u. o. 1897-ben Ko-lozsvárott a bölcsészet doktora lett; ugyan-